

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 2

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	25.9.2019. 10:50:15		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/92	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

ovni broj: UsII-306/18-8

d2335554

U ime Republike Hrvatske

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, kojeg zastupa zaposlenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, kojeg zastupa uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Vodnjana, Vodnjan, Trgovačka 2, kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik odvjetničkog ureda u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 18. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/233, urbroj: 376/10-18-33 od 2. srpnja 2018.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi podmiri trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je pod točkom I. tužitelj utvrđen kao infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Vodnjana prema evidenciji Općinskog suda u Puli, a na kojima ima izgrađenu EKI i drugu povezanu opremu navedeno u Elaboratu za pravo puta, broj: 2016-16-0308-007-001 od 15. prosinca 2016.; točkom II. utvrđuje se da tužitelj ima pravo puta na nerazvrstanim cestama na području Grada Vodnjana navedenim u potvrdi Istarske županije, klasa: 94401/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-19 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom III. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Grada Vodnjana prema potvrdi Istarske županije, klasa: 944-01/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-21 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom IV. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Grada Vodnjana navedenim u potvrdi Istarske županije, klasa: 944-01/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-17 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom V. određeno je da količina i vrsti EKI iz točke I. do IV. tog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu; točkom VI. utvrđuje se godišnja naknada prema površini zemljišta sukladno podacima navedenim u

Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji zk. odjela u Puli ili Područnom uredu za katastar Pula uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.); točkom VII. utvrđuje se da Grad Vodnjan ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz tog rješenja od 7. lipnja nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva ukoliko je ista nastupila nakon 7. lipnja 2016.; točkom VIII. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tuženiku i Gradu Vodnjanu; točkom IX. obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja Gradu Vodnjanu plati naknadu za pravo puta za prvu, drugu i treću godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena; dok je točkom X. obavezan Grad Vodnjan omogućiti tužitelju ostvarivati pravo puta na nekretninama iz tog rješenja.

Tužitelj rješenje tuženika osporava iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je tuženik priznao zainteresiranoj osobi pravo na naknadu za pravo puta za niz čestica za koje nije nedvojbeno dokazao da se nalaze u vlasništvu Grada Vodnjana i to za nekretnine kategorije nerazvrstane ceste i javno dobro. Također navodi da je pravo na naknadu utvrđeno i za čestice za koje tijekom postupka nije nedvojbeno utvrđeno predstavljaju li doista nerazvrstane ceste u vlasništvu Grada. Poziva se na odredbu članka 101. stavka 2. Zakona o cestama prema kojoj na nerazvrstanoj cesti nije moguće zasnovati nikakvo drugo pravo osim pravo služnosti i prava građenja zbog čega smatra da u odnosu na nerazvrstane ceste nema mjesta utvrđivanju visine naknade za pravo puta. Poziva se na stajalište ovog Suda izraženo u presudi UsII-8/17 i smatra da je za utvrđivanje nositelja prava vlasništva na nerazvrstanoj cesti nužno potrebno utvrditi da je riječ upravo o toj vrsti nekretnine kako bi se isključila bilo kakva dvojba o stjecanju prava vlasništva na njoj. Također se poziva na odredbu članka 102. Zakona o cestama koja propisuje izričitu obvezu općina i gradova da usklade stvarno stanje sa zemljišno-knjižnim stanjem, odnosno da izvrše evidentiranje nerazvrstanih cesta u katastru, te shodno tome i u zemljišnim knjigama. Osporava da bi Grad bio vlasnik javnih dobara ukoliko u zemljišnoj knjizi nije naveden kao vlasnik javnog dobra, a okolnost što Grad upravlja javnim dobrom nije dostatna da bi stekao pravo na naknadu za pravo puta. Predlaže da sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima i predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor na tužbu dostavila je i zainteresirana osoba koja se detaljno očitovala o svim činjenicama i pravnim stajalištima koje je tužitelj naveo u tužbi. Predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije i potražuje trošak u iznosu od 3.125,00 kuna

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona, te utvrđivanje „količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta“.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. istog Zakona operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području RH, što obuhvaća i nekretnine u vlasništvu RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s tim Zakonom i posebnim propisima.

Tvrđnja tužitelja prema kojoj je zainteresiranoj osobi priznato pravo puta i na nerazvrstanim cestama na česticama za koje tijekom postupku nije nedvojbeno utvrđeno predstavljaju li doista nerazvrstane ceste općenita je i nije ničim potkrijepljena. Tužitelj niti ne osporava pravo zainteresirane osobe na naknadu za pravo puta na svim česticama za koje je utvrđeno da čine nerazvrstane ceste na području zainteresirane, a tužitelj nije naveo brojeve čestica za koje smatra da nisu dio nerazvrstanih cesta. Zbog navedenog ovaj žalbeni navod sud ocjenjuje neosnovanim.

Također je nerazumljiv i neprihvatljiv prigovor tužitelja prema kojem se na nerazvrstanoj cesti visina naknade za pravo puta može odrediti isključivo ugovorom, pri čemu se tužitelj poziva na odredbu članka 101. stavka 2. Zakona o cestama. Naime, Zakon o elektroničkim komunikacijama poseban je Zakon koji utvrđuje pravo na naknadu za pravo puta, te način i postupak utvrđivanja prava na ovu naknadu, odnosno obvezu njezina podmirivanja kao i njezinu visinu, te izričito propisuje ovlast tuženika da svojim rješenjem utvrdi sve propisane kriterije za određivanje ove naknade po zaprimanju zahtjeva.

Iz naprijed navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučeno je kao pod točkom I. izreke. Tužitelj nije uspio u sporu zbog čega je zainteresiranoj osobi priznat trošak odgovora na tužbu prema Tbr 23. točka 1. uvećano za 25% sukladno Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.). Odluka pod točkom II. presude temelji se na odredbi članka 76. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, dok se odluka o objavi temelji na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu, 18. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

